

התנוצצות האותיות שנקראו בהם שמים וארץ.

אם הוא יודע בסוד אותן האותיות, שהם סוד השם הקדוש של ארבעים ושנים אותיות, ויזכירן כראוי ברצון הלב, יראה תוך אור הנגה של הרקיע שש יודיים, שלש לצד ימין ושלש לצד שמאל, ושלש ווי"ם שעולות ויורדות ונוצצות ברקיע. והן האותיות של ברפת פהנים, ואז תפלל תפלתו ויצא לדרך, ודאי שכינה מקדימה עמו. אשרי חלקו.

בשבא הבקר הזה, עמוד אחד נעוץ בצד דרום לתוך מתיחת הרקיע שעל גבי הגן, חוץ מאותו עמוד שנעוץ באמצע הגן. ועמוד זה מאיר באור של שלשה גונים מרקם בארגמן. באותו העמוד קים ענף אחד, ובאותו ענף נודמנו שלש צפרים, מתעוררות צפצוף לשבח.

פתח אחד ואמר, (תהלים קיג) הללויה הללו עבדי ה' הללו את שם ה'. פותח השני ואומר, יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. פותח השלישי ואומר, ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם ה'. אז הפרוז מקדים וקורא, הנדמנו קדושים עליונים, אותם המשבחים את רבונם התתקנו לשבח היום. ואז נפרדים היום מהלילה. אשרי חלקו של מי שקם בבקר מתוך תשבחתה של תורה שלמד בלילה, באותו זמן של תפלת הבקר.

בתוב, (ישעיה כא) אמר שומר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו. פסוק זה פרושהו על גלות ישראל שיושבים בתוך בני שעיר, וישראל אומרים לקדוש-ברוך הוא: שומר מה מלילה - מה יהיה עלינו מהגלות הזו שדומה

נציצו דאתון, דאתברון בהו שמיא וארעא. אי איהו ידע ברזא דאינון אתון, דאינון רזא דשמא קדישא, דארבעין ותרין אתון, וידכר לון פדקא חזי, ברעותא דלבא. יחמי גו נהירו דנגהא דרקיעא שית יודיים, תלת לסטר ימינא, ותלת לסטר שמאלא. ותלת ווין, דסלקין ונחתין ונצאי ברקיעא. ואינון אתון דברפת פהנים, וכדין יצלי צלותיה, ויפוק לארחא, ודאי שכינתא אקדימת עמיה, זפאה חולקיה.

בר אתי האי בקר, עמודא חד נעיץ בסטר דרום, לגו מתיחו דרקיעא, דעל גבי גנתא. בר מהווא עמודא, דאיהו נעיץ באמצעו דגנתא. ועמודא דא, איהו נהיר בנהירו דתלת גוונים, מרקמא דארגוונא. בהווא עמודא, קיימא ענפא חדא, בהווא ענפא, אתעתדו תלת צפרין, מתערין צפצפא לשבחא.

פתח חד ואמר, (תהלים קיג) הללויה הללו עבדי יי' הללו את שם יי'. פתח תניינא ואמר, יהי שם יי' מבורך מעתה ועד עולם. פתח תליתאה ואמר, ממזרח שמש עד מבוא מהולל שם יי'. פדין פרוזא קדים וקרי אתעתדו קדישי עליונים, אינון דמשבחן למאריהון, אתתקנו בשבחא דיממא. פדין אתפרשון יממא מן ליליא. זפאה חולקיה, מאן דקם בצפרא, מגו תושבחתא דאורייתא, דלעי בליליא. בהווא זמנא צלותא דצפרא.

בתיב, (ישעיה כ"א) אמר שומר אתא בקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו, האי קרא אוקמוה ליה, על גלות דישראל, דיתבי גו בני שעיר, וישראל אמרי לקודשא ברין הוא, שומר, מה מלילה, מה תהא עלן מן